

vapaa sana

Jylkkäri haluaa tietää, mitä opiskelijat ajattelevat. Lähetä mielipide osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

Tutkijoita koulutetaan työttömiksi

Suomalaisen teollisuuden voimistuva pörssiirippuvuus on johtanut ja tulee yhä enenevässä määrin johtamaan paitsi tuotannon myös tutkimustoiminnan rajuun supistamiseen kotimaassa. Monien teollisuusalojen toiminnot keskittyvät voimavarojen vähentämisen vuoksi entistä enemmän vain välttämättömimpään tutkimukseen kehitystarpeiden kustannuksella. Koska korkeakoulujen valtionrahoitus on sidottu valmistuvien opiskelijoiden määrään, johtaa tämä eräissä tapauksissa tutkijoiden koulutuskiintiöiden epärealistisen korkeaan tasoon niin määrällisesti

kuin laadullisestikin.

Ulkopuolisen, suhdanteiden ohjaaman rahoituksen osuus on huomattavan suuri korkeakouluissa (esim. Helsingin yliopistossa noin 40 prosenttia). Eri tutkimusalueiden saama rahallinen tuki vaihtelee suuresti, ja tieteenalat ovat täysin eri lähtöviivoilla rahoituksen suhteen. Kaikesta tästä seuraa, että tohtoreista on ylituotantoa ja he jäävät ilman työtä. Työttömän tutkijan omaehtoinen työn hakeminen ei kuitenkaan aina johda positii-viseen lopputulokseen, vaan pahimmassa tapauksessa työnhakija joutuu useita kuu-

kausia kestävään karenssiin. Tutkijoiden heikentyvää työllisyyttä tulisi ehkäistä koulutuskiintiöiden järkevällä mitoituksella, kotimaisen kehitystoiminnan tuella sekä oikeudenmukaisemmalla työllisyystuella omaehtoisen ja järkevän työnhaun yhteydessä.

Suomella ei ole varaa kalliiseen tutkijakoulutukseen ilman tutkijoiden mahdollisuutta koulutustaan vastaavaan työhön kotimaassa.

Marju Rönkkö
Jyväskylä

Jatkoa opintopsykologi-keskusteluun

Asko Hietala pohtii *Jyväskylän Ylioppilaslehdessä* (5/2007) julkaistussa mielipidekirjoituksessaan opintopsykologin tarpeellisuutta.

Ihanteellista olisi, jos yliopistoissa opettajat voisivat antaa opiskelijoille heidän tarvitsemansa avun. Nykyisessä tilanteessa, jossa henkilöstöresurssit ovat tiukalla ja Jyväskylän yliopistossa yhtä opetushenkilökunnan jäsentä kohti kaksikymmentä opiskelijaa, on kuitenkin mahdotonta saavuttaa Hietalan kuvaama opiskelija-opettajasuhde. Luvusta synkemmän tekee vielä se, että opettajilla ei ole laajempaa ohjausvelvollisuutta kuin omaan opetukseensa liittyvät neuvonta-asiat. Harvalla opiskelijalla on mahdollisuutta pidempiaikaiseen ohjaussuhteeseen saman henkilön kanssa, sillä ohjaustyötä hoitava henkilökunta on myös usein lyhytaikaisissa virkasuhteissa.

Kirjoituksessaan Hietala väittää, että ongelmat opiskelussa ovat harvoin opiskeluteknisiä tai tiedon puutteeseen perustuvia. Kuitenkin YTHS:n vuonna 2004 tehdyn yliopisto-opiskelijoiden terveystutkimuksen tuloksissa käy ilmi, että kolmanneksella opiskelijoista oli vaikeuksia opiskelutaidoissa, kuten tentteihin lukemisessa. Viidenneksellä puolestaan oli ongelmia opintojen suunnittelemisessa. Opintoihin saadun ohjauksen ja tuen arvioi 31 prosenttia opiskelijoista vajavaiseksi ja 17 prosenttia täysin riittämättömäksi.

Hietala tuntuu olevan huolissaan opintopsykologin vaikutuksesta YTHS:n toimintaan. Opintopsykologi rahoitettaisiin kuitenkin yliopiston kautta eikä näin ollen olisi pois YTHS:n mielenterveyspuolen resursseista. Opintopsykologin kanssa tulisi voida keskustella opiskeluun, oppimiseen ja oppimisympäristöön liittyvistä asioista. Opintopsykologi olisi tuki tilanteissa, joissa opiskelu on jumissa, vaikka varsinaista terapian tarvetta ei ole. Opintopsykologin toimenkuvaan kuuluisi toisena tehtävänä opetushenkilökunnan koulutus, millä tähdättäisiin opetus- ja ohjaustaitojen kehittämiseen. Näin opintopsykologi palvelisi osaltaan yliopiston ohjaustoiminnan kehittämistä.

Hietalan kirjoitus on hyvä keskustelunavaus, mutta on tunnustettava nykyisen yliopistomaailman realiteetit ja mietittävä niihin soveltuvat ratkaisut.

Tuuli Ahtiainen
JYYn hallituksen sosiaalipoliittinen vastaava

IRTOKUVA

HEIKKI VIHEMÄKI

Lumiukkojen ilmastoprotesti loppui lyhyeen, sillä kevätaurinko sulatti ne jo ennen maaliskuun puoliväliä. Ensi vuonna uudelleen, pojat!

Viikko 11: Äänestitkö eduskuntavaalien ennakoäänestyksessä?

KYLLÄ 56 % (189 kpl)
EI 44 % (146 kpl)

Gallup joka viikko osoitteessa www.jyy.fi

JYY PÄÄ

Pää auki ja kynärpäät lujille

VAALIT MENIVÄT ja äänestysviikkoa laski. Jos kampanjointi ja keskustelu oli tylsää, lopputulos sentään poikkesi gallupeista ja keikutti poliittista tasaisuuttamme. On eduskunnan kokoonpanosta mitä mieltä hyvänsä, tekee se opiskelijoiden kannalta merkittäviä linjauksia. Kaikki puolueet lupasivat korottaa opintorahaa, joten se tapahtunee – ja jos ei, uusi hallitus saa ylioppilasliikkeeltä haisevia terveisiä. Korkeakoulukentässä tapahtuu kuitenkin opintorahaa tärkeämpiä asioita, vaikka ne eivät näy heti opiskelijoille. Lukukausimaksut, ”huippu”yliopistot ja korkeakoulujen autonomia ovat uusien päättäjiemme käsissä. Vaalit ovat joka neljäs vuosi. Yhteiskunnallisesti aktiivisena opiskelijana toi-

von, että joku muukin muistaisi, että suurin osa päätöksistä tehdään vaalien välillä ja muuallakin kuin eduskunnassa. En harmistuisi, jos muutamat opiskelija lisää aktivoituisi toimimaan myös yliopistoyhteisössä.

MUINAIN yliopistojen nähtiin sivistävän myös aktiiviseen kansalaisuuteen. Kahvikeskusteluja kuunnellessani epäilen monien nykyään kasvavan vain passiiviseen valittajuuteen. Epäkohdista puhutaan,

” Muinoin yliopistojen nähtiin sivistävän myös aktiiviseen kansalaisuuteen. Kahvikeskusteluja kuunnellessani epäilen monien nykyään kasvavan vain passiiviseen valittajuuteen.”

mutta mitään ei tehdä. Jos ongelmia oikeasti on jopa yliopiston ulkopuolellakin, suunsa oikeassa paikassa avaamista ja muita vaikuttamisen taitoja voisi hioa yliopistolla. Sitten se olisi helpompaa muuallakin. Jos tentissä ei riitä kirjoitusaloja, siitä pitää nostaa meteli tilanteesta eikä sen jälkeen. Huonosta opetuksesta pitää antaa palautetta asianosaisille. Eikä haittaisi, jos hallinnon opiskelijapaikoille olisi joskus kaksikin hakijaa.

Kirjoittaja on JYYn hallituksen puheenjohtaja.

LAITOKSILLA JA yliopistolla voi ja saa vaikuttaa, vaikkei sitä aina ole tehty helpoksi. Päätöksenteon rakenteisiin kannattaa kuitenkin vaatia läpinäkyvyyttä ja raivata opiskelijoille tilaa myös epävirallisiin vaikuttaviin työryhmiin, sillä opiskelijoilla on usein järkevimät käsitykset toivottavasta kehityksestä. Jos me opiskelijat aktivoituisimme ratkaisemaan ongelmia jo paikallisesti, ehkä meistä kasvaisi sen verran tiedostavia kansalaisia, ettei oikeusministeriön tarvitsisi enää tuhlatua ilmeisen turhiin äänestysaktivointikampanjoihin.

Jarmo Lyhty